

— Дуиытѣ на странѣ, че земѣте та отрійте потѣтъ си и отърсѣте прахѣтъ отъ себе си, господа коначи.

Наистинѣ едвамъ тѣзи що бѣхѣ излѣзли отъ дупкѣ-та очистихѣ лице-то си отъ потѣ и отъ прахѣ-тъ който бѣ на-выснѣхѣ по вежды-тѣ имѣ, по вѣсытѣ имѣ и по лицето имѣ, и ето чу ся че ключѣ-тъ ва тѣмничны-тѣ врата ся намѣкнѣ въ ключелницѣхѣ да отключи.

— Иде, каза единѣ отъ узницѣтѣ.

— Двама нека ся присторимѣ на заспали рече единѣ. И тутакѣ си прострѣхѣ ся на земѣхѣ, и вмѣсто възглавницѣ като турихѣ рѣцѣ-тѣ си подъ главѣ присторихѣ ся че спятѣ. Другытѣ двама надалечъ единѣ отъ другѣ приструвахѣ ся ужѣ че ся пощятѣ и сѣдяхѣ съвсѣмѣ просто и равнодушно.

Тѣмничерѣтъ отвори портѣхѣ; и вкара вѣтрѣ едно ново лице, на което образѣ-тъ не ся разпознаваше добрѣ въ слабото освѣтленіе на тѣмничнѣхѣ храминѣ.

— Що правите тука, челебилерѣ? Рече тѣмничерѣ-тъ по турскы, като ся подгавряше на четырмата узници.

— *Конуцисвалы* ся съ челебитѣ гадинчицы на доброто прѣминуваніе, отговори единѣ отъ тѣхѣ по турскы.

— Водѣхъ ви и единѣ другарѣ.

— Толкозѣ по добрѣ! Виждамѣ го и хубавичко облѣчемѣ.

— Сега седни тука (рече на въведенный-тъ тѣмничерѣтъ) и постарай ся да ся спогодишь съ хубавото си жилище и съ добрытѣ си другари.

Въведенныйтъ въздѣхнѣ и ся трѣшнѣ като въ отчаяніе върху влажныйтъ и вонещійтъ тѣлъ (дюшеме) на тѣмницѣхѣ.

— Боже мой! (извыка) помогни на страждущѣхѣ невинность

И вратата ся затвори и тѣмничарѣтъ като излѣзе обрнѣхѣ ключѣтъ и заключи.

— Тойзи тука знае пословишкы, бре момчета; рече единѣ отъ злодѣйцѣтѣ.